

Η ομιλία του Υπουργού Οικονομικών κ. Δημήτρη Τσοβόλα στη σημερινή Συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ.

Κύριοι συνάδελφοι, όπως είπε και ο κ. Σημίτης στην προηγούμενη συνεδρίαση, στον εκτελούμενο προϋπολογισμό, το έλλειμμα είναι διευ-
ρυμένο σε σχέση με αυτό που είχαμε προβλέψει και έτσι το έλλειμμα
του Δημόσιου Τομέα το 1985, θα ξεπεράσει το 18% σαν ποσοστό στο ακα-
θάριστο εγχώριο προϊόν.

Την μεγάλη συμμετοχή, φέτος σ' αυτό το έλλειμμα, έχει το έλλειμμα
του τακτικού προϋπολογισμού που κύρια, όπως ξέρετε, είναι κατανα-
λωτικό έλλειμμα.

Πριν όμως, με λίγα λόγια αναλύσω τί σημαίνει αυτό και ποιά είναι
η διάρθρωση των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού, θα ήθελα να
κάνω μια αναφορά στο παρελθόν σε σχέση με την διάρθρωση του ελλείμ-
ματος του γενικού προϋπολογισμού του κράτους πριν από το 1981, γιατί
έχει σημασία.

Το 1981 στο έλλειμμα του γενικού προϋπολογισμού συμμετείχε το έλλειμ-
μα του τακτικού προϋπολογισμού κατά 65% και το έλλειμμα του προγράμ-
ματος Δημοσίων Επενδύσεων κατά 35%.

Μετά από μια πολιτική που ακολουθήσαμε τα τρία επόμενα χρόνια
(1982-1984), εμείς κατορθώσαμε πραγματικά και αλλάξαμε αυτή τη σύνθε-
ση του ελλείμματος υπέρ του επενδυτικού (αναπτυξιακού) ελλείμματος
και εις βάρος του καταναλωτικού ελλείμματος του τακτικού προϋπολο-
γισμού κι' έτσι διαμορφώθηκε το 1984 στο 55% η συμμετοχή του ελλείμ-
ματος του προγράμματος των Δημοσίων Επενδύσεων και στο 45% (από το
65% που το παραλάβαμε) το έλλειμμα του τακτικού προϋπολογισμού.
Και αυτό καταλαβαίνετε τί σημαίνει. Ότι μπορέσαμε και τις πληθωρι-
στικές πιέσεις που ήταν πιο έντονες μέχρι το 1981 (αφού οι πληθωρι-
στικές πιέσεις είναι πιο έντονες όταν είναι μεγαλύτερο το κατανα-
λωτικό έλλειμμα του τακτικού προϋπολογισμού) να τις μειώσουμε.
Κι αυτό έγινε γιατί, όπως γνωρίζετε, αυξήσαμε σημαντικά το Πρόγραμμα
των Δημοσίων Επενδύσεων στα πλαίσια της πολιτικής μας για ταχεία

περιφερειακή ανάπτυξη με αποκεντρωμένο δημοκρατικό προγραμματισμό. Ένα νούμερο που χρειάζεται και που δείχνει αυτή τη διαφορά είναι, ότι ενώ το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων το 1981 ανήρθε στο ποσόν των 95 περίπου δισεκατομμυρίων δρχ., όπως γνωρίζετε, μετά από συνεχείς αυξήσεις τα προηγούμενα τρία χρόνια, το 1985 οι πιστώσεις του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων ανέρχονται στα 275 δις δρχ. και μάλιστα θα έχουμε και απορρόφηση κατά 100%.

Γιαυτό λοιπόν είχαμε την αλλαγή στην διάρθρωση του ελλείμματος υπέρ του ελλείμματος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων που δεν έχει αυτές τις πληθωριστικές πιέσεις και τα δυσάρεστα αποτελέσματα που έχει το έλλειμμα όταν αυξάνεται περισσότερο αυτό του καταναλωτικού τακτικού προϋπολογισμού. Γιατί είχαμε υπέρβαση στο έλλειμμα του Τακτικού Προϋπολογισμού του 1985;

Είχαμε πρώτον, γιατί έχουμε κάποια υστέρηση στα έσοδα λόγω και των εκλογών - όπως ξέρετε πάντα στις εκλογές δεν μπορείς τουλάχιστο για ένα δίμηνο πριν να ενεργοποιήσεις τους μηχανισμούς γιατί κινδυνεύεις - αν το κάνεις αυτό - να κατηγορηθείς από τα άλλα κόμματα ότι κυνηγάς τους φορολογούμενους με κομματικά κριτήρια και γιαυτό πάντα παρατηρείται υστέρηση των εσόδων στις εκλογές.

Και δεύτερο γιατί η παράταση της διεθνούς οικονομικής κρίσης είχε σαν αποτέλεσμα το να μην επαληθευθούν οι προβλέψεις μας και όσον αφορά την αύξηση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος αλλά και όσον αφορά τα άλλα οικονομικά μεγέθη.

Και από την άλλη μεριά επίσης έχουμε μια μικρή υπέρβαση των δαπανών και λόγω της διολίσθησης της δραχμής από τον Δεκέμβριο 1984, αλλά και γιατί υπήρξαν και ορισμένες κοινωνικές κύρια δαπάνες οι οποίες ήταν αναπόφευκτες και οι οποίες έπρεπε να αντιμετωπισθούν στο διάστημα αυτό των 10 μηνών.

Γι' αυτό λοιπόν στα μέτρα που εξαγγέθηκαν, στα μέτρα σταθεροποίησης της οικονομίας - όπως είπε και ο Πρόεδρος - δεν είναι ξεκομμένα μέτρα σταθεροποίησης, αλλά συνδέονται με την ανάπτυξη που είναι ο δεύτερος στόχος μας, βάλαμε και τον περιορισμό του ελλείμματος, κύρια του τακτικού προϋπολογισμού που, όπως είπα, είναι έλλειμμα καταναλωτικό και δημιουργεί πληθωριστικές πιέσεις, συμβάλλει δηλαδή στον πληθωρισμό εάν παραμείνει υψηλό, όπως είναι. Γι' αυτό και είπαμε ότι και στο διάστημα αυτό που απομένει, θα περιορίσουμε σημαντικά

τις λειτουργικές δαπάνες ή αλλιώς τις ελαστικές δαπάνες και όχι τις κοινωνικές δαπάνες ή τις δαπάνες για την παιδεία ή τις δαπάνες γενικά που είναι αναγκαίες για την ανάπτυξη, προκειμένου να περιορίσουμε όσο είναι δυνατόν την υπέρβαση των δαπανών στο ελάχιστο μέχρι τέλους του 1985.

Βέβαια αυτά θα τα πούμε σε λίγο, όταν θα συζητήσουμε τον προϋπολογισμό του 1986, οπότε εκεί θα υπάρχει η πλήρης εικόνα του ελλείμματος. Επίσης περιλάβαμε στα μέτρα για το 1986 την σημαντική περιστολή του ελλείμματος -όπως είπε και ο κ. Σημίτης έτσι ώστε το συνολικό έλλειμμα του Δημόσιου Τομέα να περιορισθεί το 1986 τουλάχιστο κατά 4 μονάδες σαν ποσοστό στο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν. (Α.Ε.Π.)

Πώς μπορεί να γίνει και πώς είπαμε μέσα από τα μέσα που εξαγγέλθηκαν ότι μπορούμε να κάνουμε αυτόν τον περιορισμό του ελλείμματος;

Πρώτο, μέσα από την μείωση των δαπανών ελαστικού χαρακτήρα που δεν σημαίνει σε καμιά περίπτωση -κι αυτό το λέω, γιατί στις συγκεντρώσεις που κάνουμε και στο διάλογο αυτές με τον λαό το βάζανε με αγωνία- περιορισμό των δαπανών που χαρακτηρίζουν το κράτος σαν κράτος πρόνοιας, των κοινωνικών δαπανών.

Αντίθετα εκεί θα επιμείνουμε σ'αυτή τη πολιτική που ασκήσαμε από το 1982.

Κατά συνέπεια, δεν σημαίνει σε καμιά περίπτωση κι εδώ τόχουμε συμπεριλάβει στα μέτρα: περιορισμό δαπανών για το Εθνικό Σύστημα Υγείας ή την Παιδεία ή περιορισμό άλλων τέτοιου είδους κοινωνικών δαπανών. Σημαίνει απλά περιορισμό δαπανών ελαστικών προκειμένου, πραγματικά, να μειώσουμε, στο μέτρο του δυνατού, αυτό το έλλειμμα.

Επίσης με δυο λέξεις να πω το εξής: Η διάρθρωση των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού δυστυχώς από δεκαετίες τώρα είναι τέτοια που δεν υπάρχουν πάρα πολύ μεγάλα περιθώρια για μείωσή του. Απλά θα σας πω, ότι στον εκτελούμενο προϋπολογισμό (του 1985) οι δαπάνες για μισθούς και συντάξεις του Δημόσιου, όχι του Δημόσιου Τομέα δηλαδή των υπουργείων και των Ν.Π.Δ.Δ. που επιχορηγούνται από το Δημόσιο, ανέρχονται περίπου στα 550 δις δρχ., έναντι 214 δις που ήταν το 1981 ~~κι~~ εδώ είναι κι ένα επιχείρημα προς κάθε κατεύθυνση και κύρια προς τους εργαζόμενους για το πόσο γενναία εισοδηματική

πολιτική ακολουθήσαμε τα τρία προηγούμενα χρόνια. Επαναλαμβάνω 214 δις ήταν οι δαπάνες για μισθούς και συντάξεις του δημόσιου το 1981 (31.12.81) και το 1985 μετά από τις συνεχείς αυξήσεις λόγω της εισοδηματικής πολιτικής και των άλλων παροχών, έχει φθάσει στα 550 περίπου δις δρχ.

Κι εδώ πρέπει να τονίσουμε για να είναι συγκρίσιμο, χωρίς να έχουμε αύξηση του συνολικού αριθμού των υπηρετούντων στο Δημόσιο.

Αύξηση του προσωπικού έχουμε μόνο στην Παιδεία γιατί διορίσαμε αρκετά εκπαιδευτικό προσωπικό (στη στοιχειώδη, στη μέση και στην ανωτάτη εκπαίδευση αυτά τα χρόνια).

Και επίσης μια μικρή αύξηση του προσωπικού έχουμε και στον τομέα της Υγείας, κι εκεί δεν μπορεί να μας πει κανένας τίποτα γιατί εντάσσεται στη γενικότερη πολιτική αυτή που είπαμε προηγούμενα της αύξησης των δαπανών για το κοινωνικό μισθό.

Μεγάλη δαπάνη το 1985 επίσης είναι αυτή για την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους και που θα αυξηθεί ακόμα περισσότερο το 1986. Εδώ θα πρέπει να τονίσω ότι η εξυπηρέτηση του Δημόσιου Χρέους αναφέρεται κύρια σε χρέος όχι δικό μας, αλλά σε χρέος που παραλάβαμε και λήγουν οι δόσεις ή έληξαν μέσα στο 1985.

Η εξυπηρέτηση του Δημόσιου Χρέους θα ανέλθει φέτος περίπου στα 250 με 260 δισεκατομμύρια δρχ. Είναι κατά συνέπεια οι δόσεις από το χρέος της Ν.Δ. και βέβαια κι'ένα κομμάτι μεγάλο είναι από την εξυγίανση στο σύστημα δανειοδότησης του Δημοσίου.

Μέχρι το 1981 (επί Ν.Δ.) το Δημόσιο ακολουθούσε την τακτική, για να μην εμφανίζει ελλείμματα και να μην έχει τον αντίκτυπο προς τα έξω, να βάζει τα επιχορηγούμενα από το Δημόσιο Ν.Π. ή Οργανισμούς να παίρνουν δάνεια, κι αυτό να επαναλαμβάνεται συνεχώς και άρα χωρίς να φαίνεται στον προϋπολογισμό, χρέωνε τον προϋπολογισμό με άλλους τρόπους και υπάρχουν όπως θυμάστε και πέρυσι που τα δώσαμε στη Βουλή τα στοιχεία, επιστολές Έβερτ π.χ. προς νοσοκομεία "πάρτε δάνεια και το Δημόσιο θα σας εξοφλήσει και τα χρεωλύσια και τους τόκους".

Επίσης έπαιρνε δάνειο από την Τράπεζα της Ελλάδας που σημαίνει τί; Τα χρήματα από την αποταμίευση των καταθετών, τα χρησιμοποίησε τζάμπα το δημόσιο για να καλύψει τα ελλείμματα.

Φέρνω σαν παράδειγμα το δάνειο που έχει συνάψει η Ν.Δ. το 1978 με την Τράπεζα της Ελλάδος των 70 δις με επιτόκιο 1%. Έτσι λοιπόν αυτά δεν εμφανίζονταν σαν έλλείμματα γιατί εκμεταλλεύονταν την αποταμίευση και στερούσε βέβαια τα χρήματα αυτά από τον τομέα τον επενδυτικό ή τον ιδιωτικό ή τον δημόσιο.

Εμείς κάναμε μια αλλαγή σ' αυτό το σύστημα. Από την 1η Γενάρη 1983 πλέον σταμάτησε ο δανεισμός αυτός, πολύ περισσότερο δε ο χαμηλότοκος και το δημόσιο για την εξυγίανση του πιστωτικού συστήματος δανείζεται πλέον και καλύπτει τα ελλείμματα με τοποθέτηση εντόκων γραμματίων πληρώνοντας βέβαια επιτόκιο 18% και έτσι πραγματικά στην Ξυπηρέτηση του Δημόσιου Χρέους, χάρις σ αυτή την εξυγίανση του πιστωτικού συστήματος, πραγματικά έχουμε μια επιβάρυνση γιατί φέραμε σε μια λογική σειρά το όλο θέμα της χρηματοδότησης των ελλειμμάτων του δημόσιου τομέα. Γι αυτό λέμε ότι πρέπει να περιορισθεί σημαντικά το έλλειμμα του τακτικού προϋπολογισμού για να μην απορροφά το δημόσιο για κάλυψη καταναλωτικών ελλειμμάτων ενα σημαντικό μέρος από την αποταμίευση, από την ρευστότητα της οικονομίας, προκειμένου να καλύπτει καταναλωτικές δαπάνες, για να μη αποβαίνει τελικά σε βάρος των επενδυτικών προγραμμάτων είτε του δημόσιου είτε του ιδιωτικού τομέα, αλλά ακόμα και για να μην οδηγούμαστε για κάλυψη αυτών των ελλειμμάτων σε δανεισμό, σε προσφυγή στο εξωτερικό με τις συνέπειες αυτές που έχουν αναπτυχθεί κατ' επανάληψη.

Επίσης ο περιορισμός του ελλείμματος όπως προκύπτει από τα μέτρα, θα επέλθει με μια σειρά μέτρων που δεν στοχεύουν στην επιβολή ουσιαστικά νέων φορολογιών αλλά στην πάταξη με πιο αποτελεσματικό τρόπο και μέσα από καινούργιους θεσμούς από καινούργιες διαδικασίες.

Εδώ πρέπει να πω ότι η προσπάθεια που έγινε από το 1982 που είμαστε κυβέρνηση - ανασυγκρότησης των μηχανισμών, σταδιακής αλλαγής των διαδικασιών, αλλαγή κατεύθυνσης - απέδωσε σημαντικά αποτελέσματα, παρά τις αδυναμίες του όλου φορολογικού συστήματος. Είχε σαν αποτέλεσμα το 1984 να έχουμε βεβαιώσει φόρους από φοροδιαφυγή - κύρια από τα μεγάλα εισοδηματικά στρώματα - της τάξης των 69 δις δρχ.

Για το 1985 παρά το ότι μεσολάβησαν οι εκλογές και ήταν οι αντικειμενικές αδυναμίες που προανάφερα, υπολογίζω μέχρι το τέλος του Σεπτεμβρίου έχουμε βεβαίωση φόρου από φοροδιαφυγή 45 δις και προβλέπουμε ότι μέχρι το τέλος του έτους -γιατί οι τρεις μήνες αυτοί πάντα είναι οι πιο αποδοτικοί- θα βεβαιώσουμε και πάλι παρά τις εκλογές 65 μέχρι 70 δις δρχ. φόρο, από φοροδιαφυγή.

Κι'εδώ θα μου πείτε όλα αυτά τα 70 δις που βεβαιώθηκαν το 1984 ή που θα βεβαιωθούν το 1985, όλα αυτά τα εισπράττουμε; Ποτέ δεν εισπράττουμε όχι μόνο αυτά όλα αλλά κανέναν από τους φόρους στο 100% μέσα στην ίδια χρονιά που βεβαιώνονται. Πάντα εισπράττουμε μέσα στην χρονιά ένα ποσοστό όπως και σ'όλους τους φόρους και συνεχίζει η είσπραξη και την επόμενη χρονιά.

Με τα μέτρα λοιπόν ενεργοποιούμε πιο πολύ το σύστημα, αλλάζουμε πιο πολύ τους θεσμούς και ξεκινάμε από την εξής κύρια σκέψη που είναι και σημαντική και περιέχεται και μέσα στα μέτρα που εξαγγέλθηκαν.

Πρώτο, το φορολογικό σύστημα σήμερα, όπως είναι, δημιουργεί ταυτότητα συμφερόντων μεταξύ των διαφόρων φορολογουμένων. Και ειδικά στον χώρο των επαγγελματιών γενικά. Αφού ο μικρός επαγγελματίας φορολογείται με βάση τις αγορές του, έχει συμφέρον να εμφανίζει μικρές τις αγορές, αφού εφαρμόζεται συντελεστής επί των αγορών, άρα έχει συμφέρον να μη ζητάει τιμολόγια δηλωτικά της αγοράς των εμπορευμάτων. Αφού επίσης σήμερα ο μεγάλος βιομήχανος, επιχειρηματίας που έχει το εργοστάσιο φορολογείται με συντελεστή επί των πωλήσεων, έχει συμφέρον να μην εκδίδει τιμολόγια, άρα υπάρχει ταυτότητα φορολογικών συμφερόντων και στον μικρό και στον μεγάλο επαγγελματία.

Γι αυτό περιέχεται στα μέτρα ότι θα δημιουργήσουμε με το νομοσχέδιο που θα καταθέσουμε και θα ισχύσει για το 1986, συγκρουόμενα συμφέροντα μεταξύ των φορολογουμένων και ακόμη θα συνεχίσουμε την προσπάθεια που ξεκινήσαμε φέτος με το φορολογικό νόμο που ψηφίσαμε, και θα βάζουμε στη διαδικασία του ελέγχου τον ίδιο τον καταναλωτή και θα καλέσουμε τον ίδιο τον εργαζόμενο που δίκαια ισχυρίζεται ότι πληρώνει τα μεγαλύτερα βάρη, να συμμετάσχει σ'αυτή τη διαδικασία του ελέγχου, προκειμένου πράγματι να συλλάβουμε, με αλλαγή των διαδικασιών και θεσμών, τη φορολογητέα ύλη.

Παράλληλα, όμως, λέμε στα μέτρα ότι θα καθιερώσουμε την ποινικοποίηση της φορολογικής απάτης. Και μάλιστα θα είναι συγκεκριμένες οι περιπτώσεις, για να μην δημιουργήσουμε σύγχυση γιατί δεν είναι αυτός ο σκοπός μας. Η φορολογική απάτη περιλαμβάνει την πλαστογραφία, τα εικονικά τιμολόγια και άλλες περιπτώσεις, περιλαμβάνει, δηλαδή, εξειδικευμένες μορφές που δυστυχώς σήμερα δεν θεωρούνται ποινικό αδίκημα. Και υπάρχουν αντίθετα, κίνητρα που παρασύρουν τον φορολογούμενο να κάνει φοροδιαφυγή. Σ' αυτό καταλήξαμε όχι αυθαίρετα, όπως θα παρακολουθούσατε. Κάναμε δυο συσκέψεις στο υπουργείο Οικονομικών, πολλές ώρες η κάθε μια, και με ΓΣΕΕ και με ΑΔΕΔΥ και με ΣΕΒ και με επαγγελματίες και με εμπόρους στο ίδιο τραπέζι. Μπήκε το θέμα και σ' αυτά τα μέτρα που εξαγγέλθηκαν, υπάρχει η συναίνεση της πλειοψηφίας στα περισσότερα και σ' άλλα η ομόφωνη άποψη, γιατί δεν μπορούσε, βέβαια, κανένας να πεί ότι δεν πρέπει να παταχθεί η φοροδιαφυγή, η οποία δημιουργεί τόσα προβλήματα. Έτσι, λοιπόν, είπαμε, ένα είναι η ποινικοποίηση της φορολογικής απάτης.

Δεύτερο μέτρο είναι η ποινικοποίηση της μη απόδοσης στο Δημόσιο, παρακρατούμενων φόρων. Εδώ, για να μην υπάρχει σύγχυση, παρακρατούμενος φόρος είναι, για παράδειγμα, ο φόρος μισθωτών υπηρεσιών, που τον παρακρατεί από τον εργαζόμενο ο επιχειρηματίας για να τον αποδώσει, σαν διαχειριστής των χρημάτων, στο Δημόσιο και υπάρχουν πάρα πολλοί οι οποίοι δεν τον αποδίδουν, όχι στο τρίμηνο, αλλά ούτε και στο χρόνο.

Παράλληλα, κάνουμε, προχωρούμε και την μηχανογράφηση, για να παρακολουθούμε ποιός δεν αποδίδει αυτούς τους φόρους, γιατί πράγματι είναι άδικο να εισπράττεις για λογιαριασμό του Δημοσίου, από τους εργαζόμενους ή από κάποιες άλλες κατηγορίες φορολογουμένων και να μην τις αποδίδεις.

Επίσης, επιβολή αυστηρότερων διοικητικών κυρώσεων για την μη υποβολή ή την υποβολή ανειλικρινών φορολογικών δηλώσεων, όταν πρόκειται για απόκρυψη μεγάλων ποσών εισοδημάτων.

Είναι αυτό που υποστηρίχθηκε στη Βουλή το Σεπτέμβριο μήνα, όταν συζητούσαμε το φορολογικό νομοσχέδιο. Και από τους βουλευτές τους δικούς μας και από τους βουλευτές της Ν.Δ. Και έτσι ωρίμασαν, πλέον οι συνθήκες, για να προχωρήσουμε σ' αυτού του είδους τα μέτρα, για τον περιορισμό, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, της φοροδιαφυγής.

Έλεγχο, επίσης, αυστηρό στη διακίνηση των αγαθών και επίβολή αυστηρών διοικητικών κυρώσεων στις περιπτώσεις διακίνησης χωρίς τιμολόγια. Εδώ, όπως ξέρετε, είναι η μεγαλύτερη πληγή στη φοροδιαφυγή. Και εδώ, έχουμε έτοιμες τις διατάξεις, οι οποίες θα τεθούν υπόψη του κοινοβουλευτικού τομέα, μετά από συνάντηση που είχαμε και προχθές.

Επίσης, είπαμε για εφαρμογή του νόμου και εδώ πρέπει να υπάρξει η εξήγηση για τον έλεγχο του αγροτικού εισοδήματος. Τι ισχύει σήμερα; Γιατί, αυτό πρέπει να το ξέρουν οι συνάδελφοι ειδικά των αγροτικών περιοχών. Τι ισχύει σήμερα;

Εμείς με το φετινό φορολογικό νόμο, ανεβάσαμε το αφορολόγητο ακαθάριστο εισόδημα των αγροτών στο 1.650.000 δρχ. Δηλαδή, πουλάει το σιτάρι ο παραγωγός, εισπράττει 5 εκατομμύρια. Είδαμε ότι από τα 5 εκατομμύρια, το 1.650.000 ακαθάριστο εισόδημα είναι αφορολόγητο. Το παραλάβαμε εμείς το 1981 το αφορολόγητο ένα εκατομμύριο. Το πήγαμε 1.250.000 το '82 και στη συνέχεια 1.650.000. Το πέρα από το 1.650.000 ποσό, δηλαδή στο παράδειγμά μας, τα 3.350.000 πως φορολογείται σύμφωνα με το νόμο; Φορολογείται, όπως και ο κάθε επαγγελματίας με συντελεστή καθαρού κέρδους επί των 3.350.000, από 10 μέχρι 20%. Και επόμενως το ποσό των 3.350.000 που απομένει, ανάγεται σε καθαρό εισόδημα με συντελεστή 10-20%, δηλαδή περίπου 450.000 καθαρό εισόδημα. Από εκεί αφαιρούνται οι εκπτώσεις για οικογενειακές υποχρεώσεις κλπ. όπως και στον κάθε φορολογούμενο και ανάλογα αν είσαι αγαμος, έγγαμος κλπ. υπάγεσαι στην κλίμακα του εισοδήματος που ισχύει για όλους. Έτσι ο άγαμος γεωργός έχει αφορολόγητο ακαθάριστο εισόδημα 2.500.000 δρχ. άρα φορολογείται αν έχει εισπράξει ακαθάριστο εισόδημα πάνω από τα 2.500.000 δρχ.

Αν είναι έγγαμος χωρίς παιδιά, απαλλάσσεται για ποσό 3.172.000 δρχ. αν είναι έγγαμος με ένα παιδί απαλλάσσεται για 3.783.000 δρχ. και αν είναι έγγαμος με δυο παιδιά απαλλάσσεται για ακαθάριστο εισόδημα 4.450.000 δρχ.

Όταν λέμε, κατά συνέπεια, έλεγχο του αγροτικού εισοδήματος, δεν εννοούμε -όπως τόχουμε διευκρινήσει- σε καμιά περίπτωση ότι καταργούμε το αφορολόγητο. Αλλά λέμε ότι αυτός που έχει πάνω από τα παραπάνω όρια, που προβλέπονται από τη σημερινή νομοθεσία θα πληρώσει, όπως πληρώνει και ο κάθε επαγγελματίας και ο κάθε εργαζόμενος.

Εδώ ίσως να μπαίνει κάποιο ερώτημα από κάποιους: Είναι ευνοϊκή μεταχείριση για τους γεωργούς; Όχι, δεν είναι ευνοϊκή μεταχείριση, είναι, αντίθετα, ίση μεταχείριση. Γιατί και ο οποιοσδήποτε άλλος επαγγελματίας δεν φορολογείται επί των ακαθαρίστων, αλλά επί των καθαρών κερδών. Και ο μέσος συντελεστής καθαρού κέρδους επί των ακαθαρίστων, είναι περίπου 15-20%. Άρα σαν καθαρό εισόδημα δεν κάνουμε καμμία προνομιακή μεταχείριση. Είναι ίση μεταχείριση που υπάρχει για όλους τους φορολογούμενους. Αλλά, δεν είχαμε, μέχρι τώρα, ελέγξει επαρκώς τα στοιχεία για το εισόδημα των μεγάλων αγροτών.

Είπαμε επίσης με τα μέτρα -και τελειώνω- ότι για να μην πάνε τα βάρη μόνον στους εργαζόμενους, μέσα από την αλλαγή της ΑΤΑ, για να ξεπεράσουμε τα προβλήματα της οικονομίας, θα κατανεμηθούν προς όλες τις τάξεις κατά τρόπο δίκαιο. Γι' αυτό ακριβώς βάλαμε τον εφάπαξ εισφορά προς όλους τους αυτοαπασχολούμενους και για να τους ονομάσουμε, αυτούς που λέγονται της τετάρτης και της εβδόμης κατηγορίας στη φορολογία. Δηλαδή, έμποροι, βιομήχανοι, επαγγελματίες, δικηγόροι, γιατροί, μηχανικοί, όλοι, δηλαδή, και των δυο πηγών. Και κάνουμε την κλιμάκωση της εφάπαξ εισφοράς, έτσι, ώστε να επιβαρυνθούν λίγο τα χαμηλά στρώματα και να ανεβαίνουν προς τα πάνω, να είναι προοδευτική η κλίμακα για να επιβαρυνθούν περισσότερο τα μεγάλα εισοδηματικά στρώματα.

Προχθές αναφέραμε ένα στοιχείο στις ομιλίες μας, που βγάζει από τα στοιχεία μας που δείχνει πραγματικά, από πλευράς κατανομής των βαρών, ότι δεν είναι αβάσιμο το επιχείρημά μας, ότι είναι δίκαια η κατανομή των βαρών κατά το δυνατόν. Και σύμφωνα με τους μηχανισμούς ελέγχου, ότι μέσα από τον μηχανισμό, μέσα από την αλλαγή του τρόπου υπολογισμού της ΑΤΑ, παίρνοντας τα στοιχεία του Δημόσιου -γιατί εργαζόμενος είναι και αυτός στο Δημόσιο- ο εργαζόμενος στο Δημόσιο κατά μέσο όρο χάνει στο μεταβατικό αυτό στάδιο, περίπου 40.000 δρχ. το χρόνο. Ο μεγάλος εισοδηματίας -και κύρια εδώ είναι βιομήχανοι, εισαγωγείς, εξαγωγείς κλπ. αυτός που έχει δηλώσει από 5.000.000 δραχμές και πάνω, επιβαρύνεται περίπου με ποσό 1.000.000 δραχμών από την εφάπαξ εισφορά, πέρα από τους ελέγχους, μέσω της φοροδιαφυγής, όπου και εκεί θα επιβαρυνθούν με άλλα πολύ μεγαλύτερα ποσά. Γιατί λέμε ότι δεν επιβραβεύουμε μόνο αυτούς που δήλωσαν, αλλά και από τον έλεγχο, το εισόδημα που θα προκύψει, θα φορολογηθεί και αυτό και μάλιστα θα αυξήσει τη βάση, άρα θα επιβληθεί και σε αυτό η εισφορά.